

[Lone Dybkjær]

fremskridtspartiets vegne, at det behøver fremskridtspartiet ikke i den forstand bekymre sig om. Det radikale venstre skal nok fremsætte forslag om besparelser på forsvarsområdet, når den tid kommer.

Jeg vil godt sige om selve lovforslaget, at det radikale venstre har sagt ja til lovforslaget med de af regeringen fremsatte ændringsforslag. Men jeg vil også godt understrege, at efter det radikale venstres opfattelse er der brug for en økonomisk politik, der kan holde en lang periode, så lang en periode, at man kan se nogle resultater, og det vil sige afgørende fald i ledigheden samtidig med, at forbedringen af betalingsbalancen fortsættes. Efter vores opfattelse er indkomspolitik det eneste virkemiddel, der kan forbedre både beskæftigelse og betalingsbalance. Men jeg vil også sige, at indkomspolitik kun har udsigt til succes, hvis indkomspolitikken har et perspektiv, og det vil sige, hvis den lægger linjen for 4-5 års politik.

Regeringens forslag fjerner dyrtidsreguleringen frem til 1985 og i øvrigt taktreguleringen i den offentlige sektor. Vi vil ikke afvise – det har vi jo altså heller ikke gjort – at sådanne indgreb i løn- og prisudviklingen kan være nødvendige, men vi må også understrege, at de ofte har skadelige følgevirkninger. Urimelige lønforskelle kan fastlåses, tilpasning til produktivitetsudviklingen kan bremses, og opnåede overenskomster kan forsvinde ud i den blå luft, alt sammen forhold, som mindsker økonomiens tilpasningsevne, forringer klimaet på arbejdsmarkedet og derfor kan risikere at indebære en kort levetid for den økonomiske politik. Det radikale venstre finder imidlertid, at der er behov for et indgreb nu, og derfor støtter vi regeringens forslag. Der er behov for, i hvert fald i en periode, at fjerne automatikken i lønudviklingen.

Som vi sagde under første behandling, er der her tale om et stort indgreb, det erkender vi, men vi finder som sagt, at det er nødvendigt. Til gengæld finder vi også, at det er nødvendigt at stille nogle mere langsigtede perspektiver op, altså fastlægge den langsigtede linje for indkomspolitikken. Her er vi enige med socialdemokratiet i, at det er nødvendigt, at man optager forhandlinger med arbejdsmarkedets parter. Hvis ikke man kan få nogle positive forhandlinger med dem, tror vi ikke på, at det vil lykkes at få en va-

rig indkomstpolitisk løsning, og derfor må vi stærkt opfordre regeringen til ikke at føre en konfrontationspolitik på dette område.

For det andet mener det radikale venstre, som vi har sagt ved tidligere lejligheder, at det er nødvendigt, hvis en indkomstpolitik skal være varig, hvis den skal være succesfyldt, at man kombinerer den med obligatorisk overskudsdeling og en skattereform, og jeg kan sige nu, at vi vil fremsætte beslutningsforslag om disse to ting.

Med hensyn til ændringsforslagene har jeg allerede sagt, at vi naturligvis støtter de forslag, regeringen har fremsat, fordi de for det første stopper et hul i loven og for det andet afklarer forholdene på Færøerne og i Grønland.

Og så er der fremskridtspartiets ændringsforslag, som vi naturligvis ikke kan gå ind for. Vi må nok sige, at krumtappen i regeringens forslag er, at man – i hvert fald for en periode – får fjernet dyrtidsreguleringen, og vi mener, at hvis dette forslag bortfalder, ja, så falder en meget stor del af den politik, regeringen her har fremlagt, væk.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS går imod enhver forringelse af takt- og dyrtidsreguleringen og imod ethvert diktat om lønstop. Derfor stemmer vi også nej til det her lovforslag, idet vi dog vil stemme ja til den ændring, hr. Glistrup og hr. Lawaetz har foreslået. Den går jo ud på, at § 3 i lovforslaget udgår, og hvis den kommer igen, vil dyrtidsreguleringen af lønningerne stadig væk bestå, og det kan vi kun gå ind for. Vi er nemlig enige i, at en dyrtidsregulering ikke er nogen egentlig lønforhøjelse, men blot et udtryk for, at en løn skal bevare sin købekraft. Vi ønsker ikke de sidste rester af de automatiske reguleringer fjernet, skønt hullerne i dem efterhånden er store som i et dørslog. Dyrtiden er allerede godt og grundigt udhulet, dækningsgraden er i dag blot 20-30 pct. efter den lange kæde af angreb, der har været sat ind imod dyrtiden. Her tænker jeg på decemberforliget 1979, der fjernede priserne på brændsel, belysning, benzin og olie fra beregningsgrundlaget. Tænk bare på alle de indefrysninger, nulstillinger osv., vi har måttet se både fra borgerlig og fra socialdemokratisk side.